

ZABRANJENA
Strast

SEDAM GREHOVA: ZAVIST

SOPHIE ADAMS

Sophie Adams

Zabranjena Strast

«Tektime S.r.l.s.»

Adams S.

Zabranjena Strast / S. Adams — «Tektime S.r.l.s.»,

Zabranjena strast Od trenutka kada je Džejk, marinac, ugledao Ketrin, poželeo ju je za sebe. Ali osoba, koja je trebala da bude njegov najbolji prijatelj, ga je izdala i osvojila je pre nego što je Džejk imao priliku da joj pride. Pošto je častan čovek, odstupio je od jedine žene koja je ikada uspela da u njemu probudi duboka osećanja i otišao je iz grada da bi bio deo zvanične misije u Avganistanu. Ketrin je živela savršenim životom. Bila je dobra kćerka, poštovani član visokog društva u Raliju, Severnoj Karolini i volonter u skloništu za životinje. Takođe je bila i devojka Džoša Mekgregora, kandidata za kongresmena. Ali sve je to bila laž. Sve što je Ketrin želela je da bude razuzdana, uradi tetovažu, izađe i napije se i zabavlja se, ali više od svega, žudela je da se prepusti zabranjenoj strasti koju je osećala prema Džejku. Hoće li Ketrin i Džejk imati hrabrosti da se oslobode lanaca koji ih vežu i prepuste se zabranjenoj strasti koju osećaju jedno prema drugom? Hoće li moći da se odupru društvu, igrama moći i gorkoj zavisti beskrupuloznog čoveka?

© Adams S.

© Tektime S.r.l.s.

Содержание

Sažetak	6
Napomena autora:	7
Džejk	8
Ketrin	10
Конец ознакомительного фрагмента.	13

Zabranjena strast

Sofi Adams

Prevela Jelena Sekulic

„Zabranjena strast“

Napisala Sofi Adams

Autorska prava © 2018. Sofi Adams

Sva prava rezervisana

Prevela Jelena Sekulic

Dizajn naslovnice © 2018. Luizijana Poletto

„Babelcube Books“ i „Babelcube“ predstavljaju zaštitne znakove kompanije Babelcube Inc.

Sažetak

„Niko nije potpuno loš... niti potpuno dobar“

Od trenutka kada je Džejk, marinac, ugledao Ketrin, poželeo ju je za sebe. Ali osoba, koja je trebala da bude njegov najbolji prijatelj, ga je izdala i osvojila je pre nego što je Džejk imao priliku da joj priđe. Pošto je častan čovek, odstupio je od jedine žene koja je ikada uspela da u njemu probudi duboka osećanja i otišao je iz grada da bi bio deo zvanične misije u Avganistanu.

Ketrin je živela savršenim životom. Bila je dobra kćerka, poštovani član visokog društva u Raliju, Severnoj Karolini i volonter u skloništu za životinje. Takođe je bila i devojka Džoša Mekgregora, kandidata za kongresmena. Ali sve je to bila laž. Sve što je Ketrin želela je da bude razuzdana, uradi tetovažu, izađe i napije se i zabavlja se, ali više od svega, žudela je da se prepusti zabranjenoj strasti koju je osećala prema Džejku.

Hoće li Ketrin i Džejk imati hrabrosti da se oslobode lanaca koji ih vežu i prepuste se zabranjenoj strasti koju osećaju jedno prema drugom? Hoće li moći da se odupru društvu, igrama moći i gorkoj zavisti beskrupuloznog čoveka?

„Zabranjena strast“ je prva knjiga iz serije „Sedam grehova“.

Napomena autora:

Sedam grehova. Sedam ljudskih osobina koje se suprotstavljaju božanskim zakonima. Sedam grešaka koje smo svi napravili ili smo se s njima susreli u nekom delu našeg života.

Zavist, požuda, gnev, taština, pohlepa, proždrljivost i lenjost. Svaka priča iz serije „Sedam grehova“ inspirisana je jednom od ovih osobina. Sve priče imaju početak, rasplet i kraj i isprepletene su likovima koji se pojavljuju u prethodnim pričama.

U „Zabranjenoj strasti“ otkrivamo kako zavist može da razdvoji dvoje ljudi koji žele jedno drugo i kako može da se ispreči između dvoje ljudi koji bi trebalo da budu prijatelji. Nadam se da će vam se dopasti Džejk i Kejt onoliko koliko se meni dopadalo da pišem o njima!

Kada pročitate knjigu, zamolila bih vas da je ocenite i preporučite vašim prijateljima. Vaša ocena pomaže drugima da se zainteresuju za čitanje priča.

Posetite moju internet stranicu i pratite me na mreži Facebook da biste bili u toku s mojim novim i budućim radovima.

S ljubavlju,

Sofi Adams

Zavist

‘Zavist’

apstraktna imenica (lat. invidia)

1 – Nezadovoljstvo ili lakomost prema tuđem napretku ili sreći.

2 – Želja za posedovanjem nečega što pripada nekom drugom ili u čemu neko drugi uživa.

3 – Predmet koji izaziva želju.

Džejk

Na palubi nosača aviona, kojim sam putovao nazad u SAD, stajao sam i gledao more. Sunce je počelo da zalazi i dok su se zlatni zraci spajali s plavim beskrajem, misli su mi odlutale kroz sećanja koja sam davno potisnuo.

Poslednjih dvadeset pet godina osećao sam se kao polovina jedne celine, pedeset procenata celog. Odras nekoga ko je bio istovetan meni, ali istovremeno i veoma drugačiji. Od malih nogu se delimo na dvoje, dobro i loše, ispravno i pogrešno kao da je ova podela dovoljna da nas objasni. I tako je bilo do dana kada sam odlučio da prihvatim etiketu koju su mi dali i prigrlio grešnika u sebi. Na taj način bih prekinuo vezu s osobom koja me je poznavala skoro jednako dobro kao što poznajem sam sebe – mojim bratom blizancem.

Ali treba da znate da stvari nisu bile baš onakve kakvima se čine. Niko nije potpuno loš... niti potpuno dobar. Problem je u tome da s blizancima, stvari ne idu baš tako. Bar ne u mojoj porodici.

Džoš je od mene stariji dva minuta i uvek je od toga pravio nešto veliko. Zbog ta dva minuta bio je pametan, heroj, odgovoran i onaj koji nije mogao da pogreši. A ako mislite da je sve to značilo da sam ja predstavljao sve suprotno, u pravu ste. Ali, zapravo, Džoš nije bio nimalo onakav kakvim su ga ljudi smatrali. Kao dečak je stalno upadao u nevolje, bio je drzak kao mladić i bezobziran kao odrastao čovek. Stvar je u tome da sam oduvek osećao zaštitnički instinkt još od kad smo bili deca i uvek sam činio sve da ga izvučem iz problema, a to me je stavljalo u situacije koje su, u najboljem slučaju, bile komplikovane. Uglavnom bi me okrivili za Džošove smicalice. Ovo mi nije smetalo dugo vremena. Ovaj osećaj zaštite i veza koju smo imali bila je mnogo snažnija od svega toga, čak i kad je Džoš radio određene stvari zbog kojih je izgledalo kao da želi da me uhvate. Kao onda kada je uništio zid na kući porodice Medison i ostavio moj kačket sa znakom Čikago Balsa na zemlji pored kapije. Jedini dečak koji je u celom gradu imao takav kačket bio sam ja jer sam bio na utakmici sa stricem Brendonom preko leta. A rezultat? Većinu raspusta sam proveo krećući zid koji je on ispisao i bio sam kažnjen, nisam smeo da izlazim iz kuće, a moj brat je izlazio svake večeri i čak je i nevinost izgubio.

Ali, kao što sam rekao, ranije mi ovakve stvari nisu smetale. Naravno da sam bio normalno dete i da sam i ja želeo da uživam kao i on, ali duboko u sebi sam osećao da treba da ga zaštitim od opasnosti koje je svet nosio.

Da, bio sam idiot.

Mi smo jednojajčani blizanci, ali uprkos tome smo veoma različiti. Kada smo odrasli, počele su da se pojavljuju fizičke razlike koje su uvek bile neprimetne. Obojica smo imali dobru građu, ali zbog treniranja je moje telo bilo razvijenije od njegovog. Moja kosa je bila veoma kratka, šišana na „trojku“, a Džošova je bila kratka i valovita. Ruke su mu bile glatke, a nokti središnji kao kod bebe, a moje su bile grube i oštre kao kod čoveka koji se bavi teškim radom. On je nosio italijanska odela i ručno rađene cipele, a mene su uvek mogli videti u dobrim starim farmericama.

Uvek sam okretao glavu na Džošove ludorije i pokušavao sam da ga zaštitim od opasnosti koje vrebaju u svetu. Do onog dana kada sam sreo Ketrin. Svet mi se okrenuo naopačke, a odnos sa onim ko je trebao da mi bude najbolji prijatelj, uprkos svim problemima koje smo imali, zauvek se promenio.

Prvi put sam ugledao Ketrin pre dve godine na dobrotvornom balu za siročad u Avganistanu koje su organizovali marinci. U vojsci sam bio već šest godina i upavo su me unapredili u oficira. Džoš je bio na pravnom fakultetu i radio kao pripravnik u firmi koja je pripadala prijatelju našeg oca. Sa 23 godine sve o čemu sam razmišljao bili su neobavezni izlasci s devojkama, ali onda sam ugledao prelepu plavušu u plavoj haljini koja se savršeno slagala s bojom njenih očiju. Kada mi se osmehnula, odmah mi je ukrala srce. Većinu večeri smo proveli razmenjujući poglede, sve dok Džoš, koji je uvek bio srce i duša zabave, nije zaplesao s njom.

Moj brat je uvek bio mnogo društveniji od mene. Džoš je bio pravi šarmer, a ja sam bio stidljiv i smatrali su me i pomalo zlovoljnim zbog moje ozbiljne prirode i fizičke snage. Mama je govorila

da sam savršeni vojnik: snažan, ozbiljan i fokusiran, a da su me marinci, iz neodgovornog, pretvorili u pristojnog čoveka.

Kako naivno!

Pored moje stidljivosti, poštovao sam muški kodeks časti i nikad se ne bih udvarao ženi koja se dopadala mom bratu, posebno mom bratu blizancu, mojoj drugoj polovini. I tako sam se sklonio i uradio sve što je u mojoj moći da prigušim osećanja koja ja Ketrin probudila u meni: pohlepu, želju, strast i požudu.

Zavist.

Najgore osećanje na svetu i koje ni prema kome nisam osećao, a kamoli prema sopstvenom bratu.

Kako su dani prolazili, nosio sam se sa svojom krivicom kako sam najbolje znao. Džoš je počeo da se udvara Ketrin, pozivao ju je na večere, kupovao joj cveće i poklone, a ja sam radio sve što sam mogao da potisnem svoja osećanja.

Nakon dva meseca, Ketrin je konačno popustila i počela da izlazi s Džošom. Ovo mi je slomilo srce i bilo razlog mnogih pijanih noći.

Jedne noći, šest meseci nakon kobnog početka njihove veze, naleteo sam na Džoša u pabu gde su obično izlazili marinci. Pita sam ga šta radi tamo jer to nije bilo mesto na kakva je on obično izlazio. Rekao mi je da čeka devojkicu. Nakon što mi je opisao „*zgodnu devojkicu koju će te noći da kresne*“, da upotrebim njegove reči, rekao mi je da planira da zaprosi Ketrin sledećeg vikenda. Tada smo se prvi put potukli do te mere da su morali da nas razdvoje da ga ne ubijem. Kako je mogao to da radi anđelu kao što je Ketrin? Da razmišlja o tome da je ženi, a da istovremeno izlazi sa drugim ženama? Tada je shvatio, ili bar mislim da je to bilo tada, da su moja osećanja prema njoj mnogo snažnija i s puno manje poštovanja nego što bi brat trebao da oseća prema devojkici svog brata. Da bi mi se osvetio za batine, počeo je da me pravi strašno ljubomornim. Prvo, stalno ju je dovodio u kuću mojih roditelja gde smo još uvek živeli. Onda bi me provocirao tako što bi mi pričao da je Ketrin stvarno divlja u krevetu, da će sve da uradi da zadovolji njegove želje. I ovo se nastavilo sve dok nije stavio prokleti dijamant na njen prst.

Par dana nakon proklete veridbe, pristao sam da predvodim svoj vod na tajnoj misiji i otišao iz Ralija na nepoznatu lokaciju na Bliskom istoku.

Ljudi kažu da rat natera čoveka da preispita svoj život i veze. A sada, malo više od godinu dana od mog odlaska, vraćao sam se kući odlučan da nadoknadim izgubljeno i spreman da budem zlotvor, zli blizanac koji se vraća kući da vrati ono što je na prvom mestu i trebalo da bude njegovo – bratovu zaručnicu.

I biće moja.

Ketrin

Diskretno sam bacila pogled na sat. Prokletstvo. Ova dosadna večera će još satima da traje. Ubacila sam iza uva pramen kose koji se izvukao iz moje elegantne frizure dok sam nestrpljivo lupkala prstima po stolu.

„Zaboga, Ketrin. Prestani s tim“, zasiktao je Džoš ljutito, a ja sam odmah prestala osećajući kako u meni raste bes.

Duboko sam udahnula pokušavajući da iskontrolišem ljutnju, a on me je radoznalo gledao. Osmehnula sam mu se kao dobra devojka kakva je očekivao da budem, ali sam zapravo htela da mu isplazim jezik i kažem mu gde može da zabije tu svoju zamerku. Šteta što nisam imala hrabrosti da to i uradim. Pažnju je ponovo usmerio na govor ispred nas. Bila je to večera u čast senatora Vindzora, a ja sam se stalno pitala šta ja radim tamo, na tom dosadnom mestu s nekim koga ne volim, zarobljena u vezi koja nikuda nije išla. Bar ne na mesta o kojima sam ja sanjala.

Dok je Džoš bio zadubljen u dosadne senatorove reči, ja sam zatvorila oči i otišla na moje posebno mesto. Mesto gde sam mogla da budem slobodna, da se glasno smejem, osetim povetarac u kosi i gde moj pratilac nije samo usrana kopija čoveka koji je u meni razbuđivao najdublje i najskrivenije želje.

Da, ja sam prevarant.

Govorila sam to sebi svakog dana, iznova i iznova, ali šta sam mogla da radim kad sam morala da se zadovoljim lošijim jer me pravi nije hteo? Dok je senator govorio o moralu i lepom ponašanju, moje misli su odlutale do seksi muškarca koji mi ne izlazi iz glave poslednje dve godine. Ne gledajte me tako. Znam da sam grešnica zato što želim čoveka koga ne mogu da imam i koji mi je potpuno nedostupan, naročito meni, ali ne mogu da sprečim da Džejk Mekgregor budi u meni svu suzbijenu ženstvenost i to čini od trenutka kad sam ga ugledala na dobrotvornom balu. Nosio je uniformu marinca i bio je najzgodniji muškarac koga sam videla u životu. Preplanuo, sa veoma kratkom, tamnom, smeđom kosom i očiju plavih poput boje noći i snažnog, zategnutog tela. Prilično dugo je gledao u mom pravcu i stvarno sam pomislila da posmatra mene. A onda je došla moja prijateljica Šeril i uništila mi sve nade.

„Večeras će da mi se posreći sa seksi oficirom“, rekla je i ja sam, teške volje, odvojila pogled od Džejka.

„Šta?“, pitala sam jer nisam znala o kome govori.

„Džejk Mekgregor.“ Njegovo ime je skliznulo s njenih usana poput uzdisaja. „Zar ne vidiš da ne prestaje da gleda u mene?“

Odmerila sam je: njenu crvenu kosu koja joj je padala niz leđa, njene grimizne usne, pohotljive grude naglašene izrezom na crvenoj haljini, ukrašenu haljina, a ja sam se pitala kako je moguće da sam pomislila da bi taj fantastični čovek pogledao u mene kada je mogao da ima sve ovo ako bi poželeo. Naravno da je bacio oko na atraktivnu Šeril. Nije da sam ja bila neprivlačna. Samo sam bila obična. Praktična. Sigurna. Onaj tip koji nikada nije koristio određene trikove da postane predmet muške želje. Moje veze su uvek bile površne i znala sam da neću imati muškarca kakvog možete da vidite na naslovnica časopisa. Ili nekog poput Džejka.

Šeril je prvo zauzela jednu pozu, pa drugu i, na moje iznenađenje, muškarac koji je mnogo ličio na Džejka, ali mršaviji i mekšeg izraza lica, prišao mi je i zamolio me za ples. I tako sam upoznala Džoša koji je, na prvi pogled, bio veoma šarmantan. Kažem na prvi pogled jer kada sam ga bolje upoznala, otkrila sam da je to samo bila fasada koja je skrivala njegov pravi karakter.

U početku je Džoš bio divan prema meni. Naši izlasci su bili romantični. Donosio bi mi cveće i nikad nije prelazio granicu zbog čega sam mislila da je to zato što me poštuje, a zapravo je pokušavao da zadobije moje poverenje. Tek nakon nekoliko meseci sam shvatila da Džoš zapravo želi da oženi naslednicu kada sam već imala prsten na prstu. A ubrzo posle toga su počele priče. U početku su bile

prilično suptilne, dok ljudi nisu otvoreno počeli da govore, kada nisam bila u blizini, da me vara. Sve mi je to potvrdila Šeril koja je obožavala da mi donosi najnovije tračeve.

Spremala sam se da raskinem s njim kada me je otac, hotelski magnat, pozvao u njegovu kancelariju kod kuće i rekao koliko je srećan zbog veridbe i da se nadao da ga neću razočarati. Kada sam mu ispričala za glasine o Džošovoj neveri, tata je odmahnuo rukom kao da to nije važno. Rekao je da većina muškaraca to radi i da je blesavo kada bih dopustila da me nešto takvo uznemiri kada tako fin muškarac i iz tako odlične porodice želi da me oženi.

A šta je s ljubavlju? Mojom srećom do kraja života? Da me neko obori s nogu? Svim tim bajkovitim stvarima na koje sam gubila vreme u tim prokletim knjigama. Ovakve stvari se nisu dešavale u stvarnom životu.

Naš razgovor je bio pre tri meseca i evo me sada, *savršena* verenica sa *savršenim*, šarmantnim prevarantom od verenika, ali kada bih zatvorila oči, sanjala sam o njegovim privlačnom, seksi bratu blizancu i fantazirala o svemu šta može da mi uradi onim velikim rukama.

Ah... te ruke...

Džek je prosto utelovljavao ideju koju sam imala o muževnim rukama. Naježila bih se svaki put kada bih se setila prvog puta kada su nas formalno upoznali. Ispružio je ruku i obuhvatio moju malu šaku u svoju. Njegov dodir je bio snažan i emitovao je talas toplote kroz moje telo. Džoš sa svojim mekanim, doteranim rukama nikad ne bi imao takav efekat na mene.

Iako sam želela Džejka, sanjala i fantazirala o njemu, osećala sam i krivicu zbog vrtloga osećanja koja su besnela u meni zbog onoga što je bio – brat blizanac čoveka za koga je trebalo da se udam. Čoveka koji je polako spuštao svoju masku.

Malo po malo, Džoš je počeo da otkriva da njegov privlačni šarm nije bio ništa više nego krinka za čoveka koji je stalno bio nezadovoljan i opsednut kontrolom. Od trenutka kada je stavio prsten na moj prst, a njegov brat je iznenada otišao u misiju preko okeana, počeo je da nadgleda sve u mom životu i da prati moje ponašanje. Morala sam da nosim elegantnu, decentnu odeću, ništa što bi previše otkrivalo moje telo, a svaku vezu u mom životu za koju je smatrao da je neodgovarajuća, „ohrabrivao“ me je da je izbacim iz svog života. Jedino nije uspeo da izgura Šeril jer je radila sa mnom u istom skloništu za životinje gde sam volontirala. Radila je kao sekretarica generalnog direktora i, uprkos tome što je Džoš stalno pokušavao da me ubedi da odem, ovo je bila jedina stvar koje nisam htela da se odreknem.

„Možemo li da idemo nakon govora?“, pitala sam ga. Gledao me s nestrpljenjem kao da sam neposlušno dete.

„Nikako. To bi bilo užasno za moj imidž. Koliko puta moram da ti objasnim, draga moja, da ako želim da se kandidujem za kongresmena sledeće godine, moram da budem na svim ovim događajima.“ Reči je izgovarao veoma sporo kao da govori nekome glupom ko ne može da razume šta govori.

Uzdahnula sam i izvinila se da odem do toaleta i osvežim se. Prošla sam kroz prostoriju, provlačeći se pored stolova i pozdravljajući poznanike s osmehom, mahanjem i rukovanjem.

Ušla sam u praznu kabinu u toaletu i zaključala se jer mi je bio potreban trenutak samoće. Nažalost, tišinu su prekinuli glasovi dve žene koje su ušle i počele da razgovaraju jer nisu znale da tu ima još neko.

U početku sam jedva razaznavala šta govore jer su većinu komentara izgovorile tiho i uz skoro histerično kikotanje. Ali onda se jedna od njih zanela i počela da govori dovoljno glasno da sam uspeła da čujem šta je govorila.

„Devojko, upravo mi je poslao poruku da će da se nađe sa mnom kada ovu dosadnjakovićku odvede kući.“

„Stvarno?“

„Da! Kaže da jedva čeka da ponovimo ono što smo radili sinoć“, nastavila je da govori žena opisujući neke od uzbudljivijih trenutaka tokom seksa s muškarcem iz poruke.

„Rekao je da ne treba da brinem zbog frigidne Ketrin. Ona je samo naslednica koju će da iskoristi da dobije šta želi, a to su deca i uspešan savez između njihove dve porodice. Rekao je da ću da budem njegova ljubavnica i da ni o čemu ne treba da brinem.“

„Baš imaš sreće!“

„Biću još srećnija kada Džoša Mekgregora izaberu sledeće godine. Biću kongresmenova ljubavnica“, rekla je i obe su se nasmejale izlazeći iz toaleta.

Čula sam kako se vrata zatvaraju i osetila sam da mi poniženje kola telom. Znala sam da se zabavlja sa strane, kako bi to moj otac rekao, ali kada sam čula da njegova ljubavnica govori tako o meni, osetila sam se posramljenom i malom. Nisam bila frigidna, niti sam bila kriva za to što Džoš traži seks na drugim mestima. Nikad nije pokušao da me odvuče u krevet za dve godine koliko smo bili zajedno. Njegov izgovor je bio taj da želi da čeka dok se ne venčamo uprkos činjenici da nisam bila devica.

Osetila sam da se javlja glavobolja i iako sam znala da će otac da me ubije, donela sam odluku. Izašla sam iz kabine, stala ispred lavaboa i pogledala u ogledalo dok sam prala ruke. Dok sam posmatrala penu tečnog sapuna, misli su mi prolazile kroz glavu:

Nikad se nisam napila, nikad nisam uradila tetovažu, nikad nisam nosila seksi odeću, nikad nisam imala divlji seks, nikad nisam plesala na stolu u baru. Došlo je vreme da stanem u kraj tom dosadnom životu i da se malo zabavim.

Zbogom, Savršena Ketrin. Zdravo, Divlja Ketrin.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.